

[Landbrugsministeren]

Vi må imidlertid være opmærksom på, at landbrugspolitikken har måttet bidrage til realisering af målsætninger inden for den internationale handel, inden for udviklingslandenes forhold og internt inden for de regionale, sociale og beskæftigelsesmæssige områder. Det er derfor vigtigt, at vi også gør os klart, at den regning, der betales via landbrugsudgifterne, også dækker gennemførelsen af andre politiske mål end de rent landbrugsmæssige.

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik lægger som sagt beslag på en stor del af EF-budgettet, og der er knyttet store danske interesser til bevarelsen af den fælles landbrugspolitik, men jeg vil godt understrege, at det må ikke blokere for udvikling af et samarbejde på andre områder. Det er heller ikke til gavn for landbruget på denne måde at optage så stor en del af EFs budget.

Målet må være en afbalanceret landbrugssektor baseret på en landbrugspolitik, der hviler på rimelige finansielle forudsætninger.

Regeringen mener, at det mest effektive middel til at virkeliggøre dette mål er for det første at skabe forståelse på internationalt plan for en produktionsbegrænsning, for prisdisciplin og for en koordineret lagerafvikling, for det andet at gøre EFs landbrugspolitik mere markedsorienteret, for det tredje at føre en mere differentieret prispolitik, sådan at produktionsfaktorerne sættes ind på de områder, hvor der reelt er brug for dem, f.eks. gennem omlægning fra korn til proteinafgrøder, og samtidig for det fjerde at fremme initiativlyst i landbrugssektoren, for at vi kan sikre, at denne sektor også selv skaber øgede afsætningsmuligheder. Det er det, strategioplægget, som vi lige har drøftet, skal lægge op til. Endelig for det sidste må vi hjælpe denne udvikling på vej med ordninger, der kombinerer produktionsbegrænsende og miljøfremmende aspekter.

Landbrugspolitikken må have et realistisk indhold, og det er derfor af afgørende betydning, at landbrugspolitikken kan videreføres på de grundlæggende principper, som vi har vedtaget: fælles marked, Fællesskabspræferencen og den fælles finansiering.

Forhandling

Gade (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret og så vende mig til det, som ministeren hævdede vedrørende lagrene, nemlig, at det først og fremmest var fortidens byrde. Netop nu ser vi jo en voldsom vækst i lagrene, først og fremmest på mejeriområdet. Et par tal illustrerer det. Smørlagrene fra maj til september i år er steget med 400.000 t på 4 måneder, skummetmælkspulver er steget med 300.000 t. Der er altså al mulig grund til at gøre en kraftanstrengelse for at nedbringe lagrene, og spørgsmålet er så: hvordan kan det lade sig gøre?

Det er let at se, at en række af de tidligere forslag om socialsmør til særlige grupper, julesmør osv. ikke har og ikke vil få nogen synderlig virkning, og selv om ca. 50.000 t smør hver måned bliver udsælseligt på grund af alder, så er vejen frem heller ikke støtteordninger til produktion af skocreme, cykelolie el. lign. Og EF-Kommissionen har jo selv fremhævet, at det kan være billigere at destruere smørret end at oplagre det i den aktuelle situation.

Efter SFs opfattelse findes der kun én effektiv løsning, og det er den, Danmark skal foreslå, men jeg forstår, at det ikke er den, regeringen foreslår: en nedsættelse af produktionen, hvor målet er ligevægt mellem produktionen og efterspørgslen i EF. Og indtil produktionen er i ligevægt, må den endnu længere ned, for at lagrene kan afvikles. Det er efter vores opfattelse den eneste metode til afvikling af lagrene, og det betyder, at nogle af de nuværende lagre skal afsættes i EF, mens andre som nu skal afsættes udenfor.

I den forbindelse er det afgørende for SF, at afsætningen udenfor tilrettelægges på en sådan måde, at det ikke skader ulandene. Hele skævvridningen af handelen med fødevarer er jo i forvejen en møllesten om ulandenes hals.

I Folketinget har det store flertal – uden SF – ofte bekræftet hovedprincipperne i EFs landbrugspolitik, og det går jo igen i ministerens redegørelse og svar her. Nu kan man jo definere begrebet forskelligt, men når man læser ministerens redegørelse til Folketinget om landbrugspolitikken, står det klart, at regeringen mener, at også hele interventionssystemet er en del af hovedprincipperne og dermed vel også en del af prispolitikken, som den har udviklet sig med stor forvridning, selv om jeg godt hørte, at der blev sagt